

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 3Co/159/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7518204518
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 09. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ladislav Duditš
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2019:7518204518.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ladislava Duditša a členiek senátu Mgr. Zuzany Čisovskej a Mgr. Angeliky Sopoligovej v spore žalobcu: Poštová banka, a.s., so sídlom v Bratislave, Dvořákovo nábrežie 4, IČO: 31 340 890, zastúpeného: Advokátska kancelária RELEVANS s.r.o., so sídlom v Bratislave, Dvořákovo nábrežie 8A, IČO: 47 232 471 proti žalovanej: U. U., O.. XX.XX.XXXX, V. X. M., G. XXX/X, o zaplatenie sumy 509,04 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Košice - okolie č.k. 13Csp/180/2018-91 zo dňa 25. februára 2019 takto

rozhodol:

I. P r i p ú š ť a, aby do konania na miesto žalobcu Poštová banka, a.s., so sídlom v Bratislave, Dvořákovo nábrežie 4, IČO: 31 340 890 vstúpil ako žalobca EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pajštúnska 5, IČO: 35 724 803.

II. Z r u š u j e rozsudok vo výroku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti, ako aj vo výroku o náhrade trov konania a v rozsahu zrušenia vec v r a c i a súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Košice - okolie (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „súd“) rozsudkom označeným v záhlaví rozhodol týmito výrokmi:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 509,04 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne od 1.7.2018 do zaplatenia, to všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. V prevyšujúcej časti žalobu zamietá.

III. Žalobca má proti neúspešnému žalovanému nárok na náhradu trov konania pred súdom prvej inštancie v rozsahu 100%. O výške tejto náhrady rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí.

2. Súd prvej inštancie tak rozhodol o žalobe, ktorou sa žalobca domáhal zaplatenia sumy 509,04 eur titulom úverovej istiny, sumy 472,25 eur titulom zmluvných úrokov z úverovej istiny, ďalej zmluvných úrokov vo výške 25,12 % ročne zo sumy 509,04 eur od 1.7.2018 do zaplatenia, úroku z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 509,04 eur od 1.7.2018 až do zaplatenia a sumy 39,65 eur titulom bankových poplatkov. Žalobu odôvodnil skutočnosťami, že so žalovanou uzatvorili dňa 21.08.2014 zmluvu o úvere, na základe ktorej poskytol žalovanej úver vo výške 600,- eur a žalovaná sa zaviazala úver vrátiť, spolu s úrokom, poplatkami a inými peňažnými plneniami. Žalovaná svoj záväzok porušila, úver riadne v stanovených lehotách nesplácala, preto žalobca dňa 1.10.2015 vyhlásil predčasnú splatnosť úveru.

3. Súd prvej inštancie rozsudok odôvodnil tým, že žalobca a žalovaná uzatvorili dňa 21.08.2014 zmluvu o úvere č.XXXXXXXXXX, na základe ktorej bol žalovanej poskytnutý úver vo výške 600,- eur, ktorý sa žalovaná zaviazala splácať v 36 mesačných splátkach vo výške 24 eur. Ročná úroková sadzba bola určená vo výške 25,12 %, RPMN vo výške 28,23 %, priemerná hodnota RPMN vo výške 44,06 %,

celková čiastka úveru 853,74 eur a termín konečnej splatnosti dňa 15.08.2017. Súd prvej inštancie vec po právnej stránke posúdil podľa ust. § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, § 52 ods. 1 až ods. 4, § 53 ods. 1 a 5, § 54 ods. 1 a 2, § 3 ods. 1, § 39, § 41 a § 457 Občianskeho zákonníka. Poukázal tiež na nález Ústavného súdu SR zo dňa 28.2.1995 sp.zn. PL ÚS 10/95, v ktorom sa uvádza, že aj keď sú úroky z pôžičky (§ 658 ods. 1 OZ) predmetom zmluvnej voľnosti medzi účastníkmi, neznamená to, že možno dohodnúť úroky v akejkoľvek výške. Dohoda o úrokoch musí byť v súlade s ustanovením § 39 Občianskeho zákonníka a teda, nesmie sa priečiť dobrým mravom. Závisí preto od rozhodnutia súdu, aby v konkrétnom prípade ustálil, či výška dohodnutých úrokov je alebo nie je v súlade s dobrými mravmi. Súd v danom prípade zistil, že priemerná úroková sadzba z úverov v období 08/2014 (pre spotrebiteľské úvery od 1-5 rokov) bola vo výške 10,72 % ročne, avšak v zmluve o úvere je uvedená sadzba 25,12 % ročne, čo je sadzba o niekoľkokrát vyššia, než bola obvyklá úroková miera. Podľa názoru súdu tieto ustanovenia spotrebiteľskej zmluvy, ktoré na rozdiel od ustanovení Občianskeho zákonníka zaväzujú spotrebiteľa nad rámec povinností vzniknutých podľa Občianskeho zákonníka, evidentne zhoršujú postavenie spotrebiteľa a sú v rozpore s dobrými mravmi v zmysle § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Súd prvej inštancie preto dospel k záveru, že zmluva o úvere je v tejto časti neplatná v zmysle § 39 a § 41 Občianskeho zákonníka a žalobcovi vznikol len nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia v zmysle § 451 Občianskeho zákonníka. V tomto smere súd prvej inštancie poukázal na názor, vyjadrený v rozhodnutí Krajského súdu v Košiciach sp.zn. 9Co/55/2018. Vykonaným dokazovaním mal súd za preukázané, že žalovaná žalobcovi zaplatila sumu 90,96 eur, preto ju súd zaviazal na zaplatenie sumy 509,04 Eur (t.j. 600 eur mínus 90,96 eur) a v prevyšujúcej časti žalobu zamietol, keďže nárok v tejto časti vyplýva z neplatne uzavretej zmluvy.

4. Súd prvej inštancie zároveň priznal žalobcovi z priznanej istiny aj úrok z omeškania vo výške 5,05 % ročne od 01.07.2018 do zaplatenia, s poukazom na ust. § 517 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka v spojení s ust. § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, platného od 01.02.2013.

5. O trovách konania súd prvej inštancie rozhodol podľa ust. § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP tak, že žalobcovi, ktorý bol v konaní úspešnejší, priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%. Zároveň vyslovil, že o výške náhrady trov konania bude rozhodnuté po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

6. Proti rozsudku podal odvolanie žalobca, a to v časti výroku, ktorým súd prvej inštancie žalobu v prevyšujúcom rozsahu zamietol a v súvisiacom výroku o trovách konania. Odvolanie odôvodnil tým, že súd prvej inštancie na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a vec nesprávne právne posúdil v tom, že dojednaná odplata za poskytnutie spotrebiteľského úveru vo forme dojednaného úroku je neprímeraná a v rozpore s dobrými mravmi. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na nové prejednanie a rozhodnutie alebo aby napadnutý rozsudok zmenil tak, že žalobe v plnom rozsahu vyhovie a prizná žalobcovi nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

7. Žalovaná sa k odvolaniu nevyjadřila.

8. V priebehu odvolacieho konania žalobca navrhol, aby súd rozhodol o pripustení zmeny na strane žalobcu, s poukazom na zmluvu o postúpení pohľadávok, uzavretú dňa 6.5.2019 medzi žalobcom ako postupcom a spoločnosťou EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pajštúnska 5, IČO: 35 724 803 ako postupníkom. Súčasťou návrhu bol aj súhlas postupníka ako nového veriteľa so vstupom do konania na miesto pôvodného žalobcu.

9. Odvolací súd v súlade s ust. § 80 ods. 1, 2 CSP akceptoval návrh žalobcu, pretože po začatí konania nastala právna skutočnosť, s ktorou sa spája prevod práv a povinností, o ktorých sa koná (singulárna sukcesia) a pripustil, aby do konania na miesto pôvodného žalobcu Poštová banka, a.s., so sídlom v Bratislave, Dvořákovo nábrežie 4, IČO: 31 340 890 vstúpil ako nový žalobca EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pajštúnska 5, IČO: 35 724 803 (výrok č. I. tohto uznesenia).

10. Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací prejednal odvolanie žalobcu ako podané včas a oprávnenou osobou, proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario), v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 a § 380 CSP spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že nie sú splnené podmienky ani pre potvrdenie, ani pre zmenu rozsudku.

11. Vychádzajúc z obsahu odvolania odvolací súd dospel k záveru, že sú dané odvolacie dôvody v zmysle ust. § 365 ods. 1 písm. f/ a h/ CSP.

12. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. f/ CSP, t.j. že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, sa týka chyby v zisťovaní skutkového stavu vecí súdom prvej inštancie spočívajúcej v tom, že skutkové zistenie, ktoré bolo podkladom pre jeho rozhodnutie je nesprávne v tom zmysle, že nemá oporu vo vykonanom dokazovaní. Nesprávne sú i také skutkové zistenia, ktoré súd založil na chybnom hodnotení dôkazov. Ide o situáciu, keď je logický rozpor v hodnotení dôkazov, prípadne poznatkov, ktoré vyplynuli z prednesov strán sporu, alebo ktoré vyšli najavo inak z hľadiska závažnosti, dôležitosti, zákonnosti, pravdivosti, eventuálne vierohodnosti.

13. K odvolaciemu dôvodu v zmysle ust. § 365 ods. 1 písm. h/ CSP odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav, pričom o mylnú aplikáciu právnych predpisov ide, ak použil iný právny predpis než ktorý mal správne použiť, alebo aplikoval správny predpis ale nesprávne ho vyložil.

14. Rozhodnutie súdu prvej inštancie v prvom výroku, ktorým bola žalovaná zaviazaná zaplatiť žalobcovi sumu 509,04 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne od 1.7.2018 do zaplata, odvolaním napadnutý nebol, preto nebol ani predmetom prieskumu odvolacieho súdu a nadobudol tak právoplatnosť (§ 367 ods. 2 CSP). Predmetom prieskumu odvolacieho súdu bol výrok, ktorým súd prvej inštancie žalobu v prevyšujúcom rozsahu zamietol, vrátane súvisiaceho výroku o trovách konania.

15. Odvolací súd sa nestotožňuje so záverom súdu prvej inštancie, že zmluva o úvere je v časti dojednanej úrokovej sadzby neplatná a že z tohto dôvodu žalobcovi neprislúcha nárok na zmluvné úroky a poplatky.

16. Podľa ust. § 2 písm. i) zákona č.129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, v znení neskorších právnych predpisov, ročnou percentuálnou mierou nákladov sa rozumejú celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vyjadrené ako ročné percento z celkovej výšky spotrebiteľského úveru podľa § 19.

17. Výška RPMN je povinnou náležitosťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa ust. § 9 ods. 2 písm. h) cit. zákona, pričom RPMN a celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, musí byť vypočítaná na základe údajov platných v čase uzavretia zmluvy o spotrebiteľskom úvere a musia sa uviesť všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov. Zároveň je výška RPMN najdôležitejší ukazovateľ ceny úveru pre spotrebiteľa.

18. Z obsahu zmluvy o úvere, z ktorej vychádza uplatnený nárok, jednoznačne vyplýva, že odplata, ktorú mala žalovaná zaplatiť veriteľovi pri výške úveru 600,- eur, predstavovala sumu 853,74 eur, pri trvaní zmluvy 36 mesiacov (3 roky). V podstate jediná odplata pre veriteľa predstavovala ročnú úrokovú sadzbu vo výške 25,12 %, pričom výška RPMN 28,23 % je takmer totožná s RPMN.

19. Z údajov o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch, ktoré sú obsiahnuté v súhrnných informáciách a údajoch o novo poskytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi za 3. štvrtrok 2014, t.j. v čase uzavretia posudzovanej zmluvy, uverejnených na stránke Ministerstva financií SR vyplýva, že pri

nezabezpečených spotrebiteľských úveroch vo výške do 1.500 eur vrátane, pri zmluve so splatnosťou úveru od 1 do 5 rokov predstavovala výška RPMN 36,30 %.

20. Odvolací súd preto dospel k záveru, že súd prvej inštancie vec nesprávne právne posúdil, ak pri dohodnutej RPMN vo výške 28,23 %, ktorá nepresahuje zákonom určené limity, posúdil zmluvu v časti zmluvných úrokov z úveru za neplatnú.

21. Odvolací súd konštatuje, že bol zároveň naplnený aj odvolací dôvod podľa ust. § 365 ods. 1 písm. f) CSP, spočívajúci v chybe v zisťovaní skutkového stavu veci. Medzi chybami právneho posúdenia a chybami skutkových zistení je totiž úzka vzájomná súvislosť, keďže príčinou nesprávnych (v zmysle nedostatočných) skutkových zistení môže byť chybný právny názor, v dôsledku ktorého súd zisťoval iné skutočnosti, príp. zisteným skutočnostiam prisudzoval iný právny význam.

22. V danom prípade súd prvej inštancie ustálil skutkový základ rozsudku len v spojitosti s otázkou výšky odplaty za poskytnutie spotrebiteľského úveru vo forme dojednaného úroku, avšak nevykonal dokazovanie zamerané na zistenie skutkových okolností, potrebných na posúdenie otázky, za aké obdobie je možné žalobcovi priznať uplatnené zmluvné úroky z úveru. Súd prvej inštancie navyše bez akéhokoľvek zdôvodnenia zamietol žalobu nielen v časti uplatnených zmluvných úrokov, ale aj v časti, v ktorej sa žalobca domáhal zaplata poplatkov, hoci nevysslovil, že zmluva je bezúročná a bez poplatkov podľa ust. § 11 zákona o spotrebiteľských úveroch. Odvolaním napadnuté rozhodnutie preto trpí aj skutkovými vadami, pretože bol nedostatočne vytvorený jeho skutkový základ.

23. Žalobca si uplatnil zmluvný úrok vo výške 25,12 % z dlžnej úverovej istiny vo výške 509,04 eur a to až do jej zaplata. Vo vzťahu k otázke, za aké obdobie je možné žalobcovi priznať uplatnené zmluvné úroky z úveru, odvolací súd uvádza, že právne predpisy nijako neobmedzujú zmluvné strany v možnosti upraviť si obsah ich úrokového záväzkového právneho vzťahu v rámci zmluvnej autonómie (pokiaľ ide o dobu, na ktorú sa úroky dojednávajú). Nemožno teda vylúčiť, aby si zmluvné strany dohodli úroky i za dobu, po ktorú bude istina dlžníkom skutočne užívaná, t.j. do jej faktického vrátenia veriteľovi a teda aj za dobu, v ktorej sa dlžník prípadne ocitne s omeškaním so splnením svojho záväzku tým, že istinu v dohodnutej dobe splatnosti veriteľovi nevráti. Z hľadiska posúdenia doby, za ktorú boli pri peňažnej pôžičke dohodnuté úroky, bude preto vždy určujúci obsah zmluvy, tak ako si ho zmluvné strany upravili.

24. Zhrnúc vyššie uvedené odvolaciemu súdu neostávalo iné, než v zmysle ust. § 389 ods. 1 písm. c) CSP rozsudok v napadnutom rozsahu zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

25. Úlohou súdu prvej inštancie po vrátení veci bude preto zamerať dokazovanie na skúmanie otázky, či medzi zmluvnými stranami došlo k dohode o tom, že žalobca má nárok na úroky až do skutočného vrátenia poskytnutých peňažných prostriedkov event. do vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru. V prípade, ak takúto dohodu nebude možné vyvodit' zo žiadnych ustanovení uzavretej zmluvy, vrátane jej neoddeliteľných súčastí, je potrebné vychádzať zo záveru, že platenie zmluvných úrokov bolo dojednané do splatnosti (konečnej) úveru. Súd prvej inštancie zároveň vykoná aj dokazovanie, zamerané na zistenie skutkových okolností, potrebných na posúdenie dôvodnosti základu a výšky nároku v časti uplatnených poplatkov, vykonané dôkazy vyhodnotí a vo veci opätovne rozhodne. Súd prvej inštancie je pritom viazaný právnym názorom odvolacieho súdu (§ 391 ods. 2, 3 CSP).

26. V novom rozhodnutí rozhodne súd prvej inštancie aj o doterajších trovách konania, vrátane trov odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 CSP).

27. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 posledná veta CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a

ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).